

Madvig: Jeg har aldrig hørt, at man kan betegne Noget, der i høieste Maade er Part i Sagen, som upartist. Jeg for min Deel vil ikke forlange, naar der handles om en Afgift, som jeg skal betale, at betegnes som upartist.

B. Christensen: Man er netop, hver Enkelt især og Alle, Part i den Sag, at fuldkommen Ligelighed finder Sted i de Byrder, der høves i Staten.

Indenrigsministeren: Jeg havde ikke troet, at der igjen kunde udspinde sig saa vidtløstige Forhandlinger angaaende det foreliggende Spørgsmaal, som engang med stor Majoritet er blevet afgjort af det ærede Thing. Jeg troer, at de Grunde, som tale til Fordeel for den Afgift, hvorom der er Spørgsmaal, ere meget tilstrækkeligt udviklede under Sagens anden Behandling. Derhos have flere ærede Talere idag paany gjentaget disse Grunde, og især har en æret Landssthingsmand, som vist bedre end nogen af os Andre kjenner de islandske Forhold (B. Christensen: Nei!), og som vist ikke har mindre Kjærlighed for Island end nogen Anden, erklæret det for fuldkomment billigt i alle Henseender, at den omhandlede Afgift svares af dem, som drive Speculanthandel paa Island. Det er ogsaa mærkeligt, hvorledes man kan vedblive at tale om den som en høi Afgift; thi den Afgift, hvorom der er Spørgsmaal, kan i det høieste sættes til 1 pCt. af Varernes Værdi, og dette er vistnok, naar Landet er frit for al Told, en yderst billig Afgift. Det er ogsaa fuldkommen vist, at Danmark anvender Mere paa Island, end der kan indkomme derfra; der har Ingen besvaret sig over, at det er Tilfældet, og hvad der i saa Henseende er ansøgt, passer aldeles ikke paa de Forhandlinger, der have været førte; men paa Grund af, at Danmark nu skal give saagodtsom aldeles, og

sandsynligviis virkelig aldeles Slip paa den Fordeel, som Forbindelsen med Island havde paa Grund af den Handelsret, der tilkom de øvrige Dele af Danmark fremfor Fremmede, synes det at være billigt, at man ogsaa faaer nogen Afgift ind af Island. Der er af flere ærede Talere yttret, at de ikke kunde have Noget imod, at der blev lagt en særdeles Afgift paa Speculanthandelen, naar en lignende Afgift blev lagt ogsaa paa den Speculants handel, som drives af de faste Handlende. Men den ærede Landssthingsmand fra Thyen har jo udførligt vist, hvorledes der er et ganske andet Forhold for disse forskjellige Handlende, idet den faste Handlende, som udvider sin Handel ved at kunne befare andre Steder og bringe Varer derhen, driver en Handel, som bidrager til, at Islands Forsyning bliver sikret, hvilket netop er det, hvorved de faste Handlende ere saa nyttige, og hvorfor Landet ikke kan være tjent med at undvære dem; og deres Øyne til at skaffe sig de fornødne Midler til Landets Forsyning sørges ved, at de have den omhandlede Ret. Jeg troer altsaa virkelig ikke, at der kan være den mindste Grund til at forandre den Beslutning, man eengang har taget. Denne Beslutning gaaer ogsaa kun ud paa, at Afgiften skal være det Halve af det, som af Regjeringen blev foreslaaet, hvilket omtrent kunde beregnes til 1 pCt.; den nu af Landssthinget vedtagne er altsaa kun $\frac{1}{2}$ pCt., og det er den, som man troer vilde undertrykke Island eller i alt Fald Speculanthandelen der! Jeg troer, at det er Noget, som der aldeles ingen Grund er til at antage, og jeg maa, da man ikke har villet gaae ind paa den Afgift, som Regjeringsudskættet har foreslaaet, bestemt vedblive at holde paa, at man ikke yderligere afforter Statens Indtægt af Island, men lader den Afgift bestaae, som Landssthinget engang har vedtaget.